

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko Svazu průmyslu a dopravy ČR k Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 64/2009 Sb., o stanovení druhu prací, které agentura práce nemůže formou dočasného přidělení k výkonu práce u uživatele zprostředkovávat, ve znění nařízení vlády č. 374/2017 Sb.
Č. J.	103/2025
DATUM ZPRACOVÁNÍ	25. 8. 2025
KONTAKTNÍ OSOBA	Blanka Šefránková
E-MAIL	bsefrankova@spcr.cz

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

Svaz průmyslu a dopravy ČR (SP ČR) v zásadě **vítá** a podporuje návrh nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 64/2009 Sb., o stanovení druhu prací, které agentura práce nemůže formou dočasného přidělení k výkonu práce u uživatele zprostředkovávat, ve znění nařízení vlády č. 374/2017 Sb.

Z hlediska agenturního zaměstnávání jde o změnu, která znamená zmírnění podmínek pro dočasné přidělování zaměstnanců/cizinců k uživateli, kdy dochází ke zrušení problematické přílohy, která obsahovala omezený výčet CZ –ISCO, vyžadujících nižší vzdělání, na které bylo možné cizince dočasně přidělovat. Tato změna otevírá prostor uživatelům i agenturám pro větší využití dočasného přidělení, zejména pokud jde o pokrytí tzv. nedostatkových pozic. Dle návrhu bude tato možnost zprostředkování dána agenturám až po určité době, tj. až po uplynutí 3 let od jejich působení na trhu práce, kdy si požádají o opakované povolení ke zprostředkování zaměstnání a toto povolení získají, v tomto případě již na dobu neurčitou.

Navrhovaná úprava vznikla i na základě podnětu SP ČR, kdy v rámci snahy o potlačování různých nekalých praktik, nelegálního a zastřeného zprostředkování zaměstnávání, mimo jiné požadoval omezení regulace dočasného přidělování cizinců. Cílem návrhu je otevřít prostor pro zavedené, fungující agentury a napomoci tak k přesunutí klientů z šedé zóny do řádného zaměstnání.

Vzhledem k připomínkám, které jsme obdrželi od naší členské základny, si však dovoluujeme poukázat na následující možný důsledek navrhované právní úpravy z praktického hlediska zaměstnavatelů. Navrhované znění může mít přímý dopad na zaměstnavatele, kteří v současné době, pokud jde o agenturní zaměstnávání cizinců, spolupracují s agenturami práce, jež nemají opakované povolení (ať již proto, že jim teprve „dobíhá“ tříleté období, nebo jde o nově vzniklé agentury). Tito zaměstnavatelé budou v mnoha případech nuceni své smluvní vztahy ukončit či zásadně přehodnotit, což může vést k významným ekonomickým a organizačním dopadům na straně těchto zaměstnavatelů.

Odůvodnění:

Zaměstnavatelé často uzavírají dlouhodobé smlouvy s agenturami práce, na jejichž základě plánují kapacity, nábor, kalkulují náklady a nacenění zakázek. Předčasná nemožnost agentury plnit sjednané závazky kvůli změně legislativy může způsobit citelný zásah do smluvních ujednání. Nezbytné uzavření smlouvy s jinou

agenturou s opakovaným povolením může také znamenat zvýšení nákladů na straně zaměstnavatelů, prodloužení náborových procesů nebo omezení dostupnosti požadované pracovní síly. To může negativně ovlivnit realizaci zakázek, dodržení smluvních termínů i konkurenceschopnost zaměstnavatelů. Dále je potřeba zmínit i fakt, že náhlá změna pravidel bez přechodného období (bez jeho zakotvení v legislativě) může narušit plánování zaměstnavatelů, kteří uzavírají smlouvy s dlouhodobým výhledem. Zároveň neodpovídá jejich legitimnímu očekávání, protože dosud spolupracovali s řádně povolenými agenturami práce a nepočítali s jejich náhlým vyloučením ze zprostředkování pracovníků ze třetích zemí.

Navrhujeme proto zohlednění výše uvedeného například **zavedením přechodného období**, během něhož by mohly i agentury bez opakovaného povolení nadále přidělovat cizince s nižší kvalifikací (např. po dobu jim udělené současné licence), a zaměstnavatelé tak měli možnost své smluvní vztahy upravit v dostatečném časovém horizontu.

Tato připomínka je doporučující.